

което е придобилъ. Той не пита, какво е неговото предназначение, защото знае, че това е въпросъ на вѣчността, който не се разкрива нито въ единъ день, нито въ единъ животъ.

Като млади, вие трѣбва да работите за излизане отъ тъмнината. Вашето слънце не е изгрѣло още, а трѣбва да изгрѣе. Това значи, да излѣзете отъ състоянието „ханизе“, въ което се блѣските още ту на една, ту на друга страна. Не е лошо, че сте въ тъмнина, защото тъмнината води къмъ реалността. Когато слънцето ви огрѣе, вие ще минете отъ тъмнина въ свѣтлина, отъ сиромашия въ богатство, отъ невежество въ знание, отъ безсилие въ сила. Обаче, като минава отъ едно състояние въ друго, човѣкъ трѣбва да вземе само толкова, колкото може да носи. Постѣпва ли така, ще му се даде повече, отколкото е предполагалъ; вземе ли повече, отколкото може да носи, той е проявилъ лакомията си, заради което ще му се отнеме и това, което има. Такъвъ е законътъ въ природата. Изобщо, човѣкъ трѣбва да носи толкова, че да изпитва приятностъ. Претовари ли се, той самъ си създава мжчнотии и страдания. Всѣки трѣбва да носи такава раница, която да не го спъва при изкачването му по планинитѣ. Ако е въпросъ за много пари, това е лесна работа. Достатъчно е да отидете при Бога, или при нѣкой царъ или князь, за да получите високо обществено положение. Щомъ заемете високъ постъ, паритѣ лесно ще дойдатъ.